

The American Conservative: Rusko vytvorilo strategickú zbraň nadradenú americkému arzenálu

- CZ24 News | 14. března 2022

RUSKO: Málokto spochybňuje, že ukrajinská kríza so sebou prináša riziko jadrovej eskalácie. Opak môže byť pravdou: Ukrajinská kríza môže byť *výsledkom* posunu svetovej jadrovej rovnováhy.

S ekonomikou menšou ako štát Texas, Rusko vybudovalo strategické zbrane, ktoré prevyšujú mnohé v americkom arzenáli. Patria medzi ne pozemné, ako aj z ponoriek vypúšťané hypersonické zbrane, ktoré dokážu preniesť jadrové rakety cez akúkoľvek americkú obranu, ako aj najlepší systém protivzdušnej obrany na svete, S-500.

[Test ruskej hypersonickej rakety „Zirkón“ vypustenej z ponorky zo 4. októbra 2021](#) bol podľa ruských tvrdení vôbec prvým podvodným odpálením zbrane z malej výšky, ktorá letí deväťkrát rýchlejšie ako zvuk. Ruská ponorka, ktorá číha sto míľ od amerického pobrežia, by mohla jadrovými zbraňami odpáliť Washington za minútu.

O deň neskôr Rusko testovalo svoj systém protivzdušnej obrany S-500, určený na ničenie lietadiel a rakiet v okruhu 600 kilometrov, vrátane cieľov v blízkom priestore. A vlani v decembri Rusko tvrdilo, že testovalo modernizáciu S-550, ktorá údajne dokáže zničiť medzikontinentálne balistické rakety, ako aj satelity. Rusko predalo skorší systém S-400 Indii, Číne a Turecku; India môže byť prvým zahraničným zákazníkom pre S-500.

V auguste 2021 obletela [Čína](#) zemeguľu s nízko letiacim hypersonickým kĺzavým plavidlom. Jej hypersonické kĺzavé vozidlo DF-ZF je v prevádzke od októbra 2019. Čínske ťažké nákladné vozidlá aj konvenčné balistické rakety zem-loď môžu pravdepodobne preniknúť alebo zaplaviť obranu amerických lietadlových lodí. Existuje určitá diskusia o tom, či 1 300 čínskych rakiet stredného doletu zem-loď môže sledovať a zabíjať nosič plnou parou.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Nevieme, aké účinné sú nové útočné a obranné zbrane. Rusko vykonalo tieto testy za plného dohľadu západných pozorovateľov a zverejnilo svoje údajné schopnosti vo verejných vyhláseniach. Kľúčové otázky zostávajú otvorené. Blafuje Rusko, alebo spravodlivo varuje Západ o svojich nových schopnostiach?

Do akej miery Rusko vybudovalo účinný protiraketový štít? Koľko nových batérií S-500 alebo S-550 môže Rusko umiestniť do terénu? Ako rýchlo by mohli ruské a čínske rakety a lasery vyradiť

americké satelity z činnosti? Aké zraniteľné sú americké lietadlové lode? Nové technológie sú impozantné, ale toto sú len prvé dni.

Nachádzame sa v súmrakom svete konkurencie strategických zbraní

Referenčným bodom na porovnanie by mohol byť príchod torpédového bombardéra na začiatku druhej svetovej vojny, ktorý preukázal zastaranie bojovej lode – dovtedy stelesnenej vojenskej sily – útokom na Pearl Harbor a zničením talianskej lodnej flotily v Tarante, so stratou Prince of Wales a Repulse pri Singapore a s potopením lode Bismarck v severnom Atlantiku. Žiadne zo svetových námorníctva neuznalo, že bojová loď bola do roku 1940 zastaraná.

Môj najlepsí odhad je, že ak Rusko a Čína ešte nemajú strategickú výhodu, budú mať pri súčasnej trajektórii strategickú výhodu o niekoľko rokov. To zahŕňa aj čínsku tlač na plný úväzok pri aplikácii umelej inteligencie. [Národná bezpečnostná komisia pre umelú inteligenciu](#) v roku 2021 napísala: „Nie je žiadnym tajomstvom, že americkí vojenski rivali integrujú koncepty a platformy AI, aby spochybnili desaťročia trvajúcu technologickú výhodu Spojených štátov. Nebudeme sa môcť brániť proti hrozbám s podporou AI bez všadeprítomných schopností AI a nových paradigiem boja.“

Malo by byť netolerovateľné, že Spojené štáty, víťaz studenej vojny a jediný vynálezca digitálnej revolúcie, sa ocitli v nevýhode v obranných technológiách.

Úplné vyhodnotenie posunu vo výhodách strategických zbraní v tejto chvíli pravdepodobne nie je možné; ak by bola, zaradila by sa medzi najprisnejšie strážené štátne tajomstvá. Tieto úvahy sa však priamo týkajú aktuálnych naliehavých otázok, ktoré majú hlboký vplyv na životné podmienky a bezpečnosť Američanov a ktoré musia zostať predmetom rokovania demokratickej vlády.

Najťažšie otázky americkej vlády sú:

Po prvé, ako je možné, že Rusko a Čína získali strategickú výhodu nad Spojenými štátmi v hyperrýchlostných kľzavých nosičoch, protiraketovej obrane a ďalších kľúčových aspektoch vojenskej technológie? Americký vojenský rozpočet je trojnásobný v porovnaní s čínskym a nižší ako rozpočet Ruska, no napriek tomu sme premrhali obrovské zdroje na neplodné zahraničné vojny a predražené zbrane, ktoré sú už možno zastarané.

Po druhé, aký je americký národný záujem na rozširovaní NATO? Je perspektívny vstup Ukrajiny do NATO pokusom o koniec okolo novej generácie ruskej protiraketovej obrany tým, že umožní umiestniť rakety dostatočne blízko ruských miest, aby sa dostali pod obranný dáždnik Ruska?

Zrejme tomu verí **Vladimir Putin**. Povedal [23. februára](#) , v predvečer svojej invázie na Ukrajinu:

Aliancia a jej vojenská infraštruktúra dosiahli hranice Ruska. Toto je jedna z kľúčových príčin európskej bezpečnostnej krízy; najviac negatívne ovplyvnil celý systém medzinárodných vzťahov a viedol k strate vzájomnej dôvery.

Situácia sa naďalej zhoršuje, a to aj v strategickej oblasti. **V Rumunsku a Poľsku** sa tak **v rámci amerického projektu na vytvorenie globálneho systému protiraketovej obrany** zriaďujú oblasti na umiestnenie protiraketových striel. Je všeobecne známe, že tam rozmiestnené odpaľovacie zariadenia možno použiť pre riadené strely Tomahawk – útočné systémy.

Okrem toho Spojené štáty americké **vyvíjajú svoju viacúčelovú raketu Standard Missile-6**, ktorá môže poskytnúť protivzdušnú a protiraketovú obranu, ako aj zasiahnuť pozemné a povrchové

ciele. Inými slovami, údajne obranný **system protiraketovej obrany USA rozvíja a rozširuje svoje nové útočné schopnosti.**

Informácie, ktoré máme, nám dávajú dobrý dôvod domnievať sa, že o vstupe Ukrajiny do NATO a následnom rozmiestnení zariadení NATO je už rozhodnuté a je to len otázka času.

Jasne chápeme, že vzhľadom na tento scenár sa úroveň vojenských hrozieb pre Rusko dramaticky zvýši, a to niekoľkonásobne. A na tomto mieste by som rád zdôraznil, že riziko náhleho úderu na našu krajinu (pozn.: USA) sa znásobí.

Vysvetlím, že **americké strategické plánovacie dokumenty potvrdzujú možnosť takzvaného preventívneho útoku na raketové systémy nepriateľa.** Poznáme aj hlavného protivníka USA a NATO – je to Rusko. Dokumenty NATO oficiálne vyhlasujú našu krajinu za hlavnú hrozbu pre euroatlantickú bezpečnosť. Ukrajina bude slúžiť ako predmostie pre takýto úder...

Nakoniec, po tom, čo USA zničili zmluvu INF, Pentagon otvorene vyvíja mnoho pozemných útočných zbraní, vrátane balistických rakiet, ktoré sú schopné zasiahnuť cieľe na vzdialenosť až 5 500 km.

V prípade rozmiestnenia na Ukrajine budú takéto systémy schopné zasiahnuť cieľe v celej európskej časti Ruska.

Doba letu riadených striel Tomahawk do Moskvy bude kratšia ako 35 minút; balistické rakety z Charkova budú trvať sedem až osem minút; a hypersonické útočné zbrane, štyri až päť minút.

Je to ako nôž na krku. Nepochybujem o tom, že dúfajú, že zrealizujú tieto plány, ako to urobili už mnohokrát v minulosti, rozširujúc NATO na východ, presúvajú svoju vojenskú infraštruktúru k ruským hraniciam a plne ignorujú naše obavy, protesty a varovania.

Putinova zmienka o stíhačkách v Poľsku a Rumunsku odkazuje na americké demonštrácie, že raketové základne poskytujú iba obranný štít proti iránskym raketám. Podľa dokumentu, ktorý prvýkrát zverejnil španielsky *El País* a neskôr ho overili americké zdroje, USA ponúkli Rusku možnosť inšpekcie lokalít.

Podľa [amerického námorného inštitútu](#) má Putin pravdu, že tieto zariadenia „môžu postaviť rôzne rakety“.

Boj o strategickú jadrovú výhodu

Ako analytické cvičenie na chvíľu predpokladajme, že Putin myslel presne to, čo povedal 23. februára: Rozšírenie NATO na Ukrajinu predstavuje umiestnenie pre strategickú jadrovú výhodu. V žiadnom prípade nepodporujem Putinovu nezákonnú a odsúdeniahodnú inváziu na Ukrajinu. To však nie je dôvod na vylúčenie možnosti, že Putinove kroky sú racionálnou odpoveďou na predchádzajúce kroky Spojených štátov.

[Jack F. Matlock](#), Reaganov veľvyslanec v Sovietskom zväze v rokoch 1987-1991, porovnáva námietky Ruska voči členstvu Ukrajiny v NATO s námietkami Ameriky voči ruským raketám na Kube.

Kuba je však menej vhodným historickým referenčným bodom ako jadrová kríza v novembri 1983 počas cvičenia Operation Able Archer. Spojené štáty americké rozmiestnili rakety stredného doletu

Pershing II v Nemecku a Taliansku. Rusko si vysoko realistické cvičenie, ktoré priviedlo Margaret Thatcherovú a Helmuta Kohla ako živých hráčov, pomýlilo so začínajúcim jadrovým útokom. Svetu unikla jadrová vojna len o kúsok.

Komunistické vedenie v Moskve zvažovalo obrovské nahromadenie americkej armády, jej technologické výhody a jej záväzok voči Strategickej obrannej iniciatíve. Zvážila výhody vedenia jadrovej vojny so Spojenými štátmi, kým ešte mohli a rozhodli sa nie. To bol začiatok konca Sovietskeho zväzu.

Amerika mala technologický náskok v roku 1983

Dnes sa zdá, že Rusko a Čína získali technologický náskok a sú pripravené ho rozšíriť. To by mala byť príležitosť na Sputnik Moment – národnú diskusiu o smerovaní našej krajiny.

Rovnaké technológie, vďaka ktorým sme bezpečnejší, nám poskytujú nové priemyselné odvetvia, vyššiu produktivitu a vyššiu životnú úroveň. Skutočnosť, že sme zaostali, predstavuje katastrofálne zlyhanie zo strany obojstrannej elity, ktorá premárnila nekonečnú krv a poklady na zahraničné dobrodružstvá, pričom zanedbávala skutočné zdroje našej národnej sily, našu technologickú výhodu a náš výrobný priemysel.

Z jastrabov sa stali holuby so zlou náladou

Federálne výdavky na vývoj – vrátane návrhu a testovania nových technológií zbraní – klesli z 1,5 percenta HDP počas prvých dní programu Apollo na 0,8 percenta HDP v roku 1984 a len 0,3 percenta HDP dnes, podľa National Science Foundation.

To je dôsledok masívneho nesprávneho pridelovania zdrojov v snahe o neúspešný utopický projekt prerobenia sveta na obraz Ameriky.

Ťažká otázka, ktorú by sme si mali položiť a neúprosne položiť, znie takto: Reagovala americká zahraničná politika na svoj neúspech zdvojnásobením a podporou rozšírenia NATO, aby kompenzovala rastúcu strategickú nevýhodu Ameriky?

Reagan navrhol mier prostredníctvom sily. Zahraničnopolitický establishment namiesto toho ponúka provokáciu zo slabosti. Následné pokusy o kompenzáciu chýb z minulosti nás môžu priviesť bližšie k vojne, ktorú môžeme prehrať, s rizikom jadrovej vojny, ktorú by nikto nevyhral.

Je tu pokušenie bojovať vo vojne teraz, a nie čakať, kým sa šance posunú proti nám. Americký establishment nie sú jastrabi. Sú to holuby so zlou náladou.

[ZDROJ](#)